

א בראשית, ברא אלקים, את השמים, ואת הארץ. ב והארץ, היתה תהו ובהו, וחשך, על-פני תהום; ורוח אלקים, מרחפת על-פני המים.

1 ג ויאמר אלקים, יהי אור; ויהי-אור. ד וירא אלקים את-האור, כי-טוב; ויבדל אלקים, בין האור ובין החשך. ה ויקרא אלקים לאור יום, ולחשך קרא לילה; ויהי-ערב ויהי-בקר, יום אחד.

2 ו ויאמר אלקים, יהי רקיע בתוך המים, ויהי מבדיל, בין מים למים. ז ויעש אלקים, את-הרקיע, ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע, ובין המים אשר מעל לרקיע; ויהי-כן. ח ויקרא אלקים לרקיע, שמים; ויהי-ערב ויהי-בקר, יום שני.

3 ט ויאמר אלקים, יקוו המים מתחת השמים אל-מקום אחד, ותראה היבשה ויהי-כן. י ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים; וירא אלקים, כי-טוב. 3** יא ויאמר אלקים, תדשא הארץ דשא

עשב מזריע זרע, ועץ פרי עשה פרי למינו, אשר זרעו-בו על-הארץ; ויהי-כן. יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע, למינהו, ועץ עשה-פרי אשר זרעו-בו, למינהו; וירא אלקים, כי-טוב. יג ויהי-ערב ויהי-בקר, יום שלישי.

4

ד ויאמר אלקים, יהי מארת ברקיע השמים, להבדיל, בין היום ובין הלילה; והיו לאתת ולמועדים, ולימים ושנים. טו והיו למאורת ברקיע השמים, להאיר על-הארץ; ויהי-כן. טז ויעש אלקים, את-שני המארת הגדלים: את-המאור הגדל, לממשלת היום, ואת-המאור הקטן לממשלת הלילה, ואת הפוכבים. יז ויתן אתם אלקים, ברקיע השמים, להאיר, על-הארץ. יח ולמשל, ביום ובלילה, ולהבדיל, בין האור ובין החשך; וירא אלקים, כי-טוב.

יט ויהי-ערב ויהי-בקר, יום רביעי.

5

כ ויאמר אלקים--ישרצו המים, שרץ נפש חיה; ועוף יעופף על-הארץ, על-פני רקיע השמים. כא ויברא אלקים, את-התנינם הגדלים; ואת כל-נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם, ואת כל-עוף כנף למינהו, וירא אלקים, כי-טוב. כב ויברך אתם אלקים, לאמר: פרו ורבו, ומלאו את-המים בימים, והעוף, ירב בארץ. כג ויהי-ערב ויהי-בקר, יום חמישי.

6

כד ויאמר אלקים, תוצא הארץ נפש חיה למינה, בהמה ורמש וחיתו-ארץ, למינה; ויהי-כן. כה ויעש אלקים את-חית

הארץ למינה, ואת-הבהמה למינה, ואת כל-רמש האדמה, למינהו;

וירא אלקים, כי-טוב.

6** כו ויאמר אלקים, נעשה אדם

בצלמנו כדמו-תנו; וירדו בדגת הים ובעוף השמים, ובבהמה ובכל-הארץ, ובכל-הרמש, הרמש על-הארץ. כז ויברא אלקים את-האדם בצלמו, בצלם אלקים. כח ויברך אתם, אלקים, ויאמר להם אלקים פרו ורבו ומלאו את-הארץ, וכבשה; וירדו בדגת הים, ובעוף השמים, ובכל-חיה, הרמשת על-הארץ.

כט ויאמר אלקים, הנה נתתי לכם את-

כל-עשב זרע אשר על-פני כל-הארץ, ואת-כל-העץ אשר-בו פרי-עץ, זרע זרע: לכם יהיה, לאכלה. ל ולכל-חית הארץ ולכל-עוף השמים ולכל רמש על-הארץ, אשר-בו נפש חיה, את-כל-ירק עשב, לאכלה; ויהי-כן. לא וירא אלקים את-כל-אשר עשה, והנה-טוב מאד; ויהי-ערב ויהי-בקר, יום הששי.

א ויכלו השמים והארץ, וכל-צבאם.

ב ויכל אלקים ביום השביעי, מלאכתו אשר עשה; וישבת ביום השביעי, מכל-מלאכתו אשר עשה. ג ויברך אלקים את-יום השביעי, ויקדש אתו: כי בו שבת מכל-מלאכתו, אשר-ברא אלקים לעשות.